

Kohtuasi C-179/21

Eelotsusetaotluse kokkuvõte Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõike 1 alusel

Saabumise kuupäev:

23. märts 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

11. veebruar 2021

Kassatsioonkaebuse esitaja:

absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG

Vastustaja kassatsioonimenetluses:

the-trading-company GmbH

Põhikohtuasja ese

Konkurentsioigusnormide alusel esitatud rikkumise lõpetamise nõue, mis tuleneb kauba veebipõhisel pakkumisel garantii kohta esitatud puudulikest andmetest

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlusega palutakse tõlgendada direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punkti m osas, mis puudutab tootja antud garantii kohta teabe esitamise kohustuse olemasolu ja ulatust.

Eelotsuse küsimused

1. Kas ainuüksi juba tootja antud garantii olemasolu toob direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punkti m alusel kaasa teabe esitamise kohustuse?
2. Kas juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, tekitab direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punktis m sätestatud teabe esitamise kohustuse juba

tootja antud garantii mainimine kaupleja pakkumuses või tekib see siis, kui tootja antud garantii mainimine on tarbijale ilma pikemata selge? Kas teabe esitamise kohustus on olemas ka juhul, kui tarbijale on ilma pikemata selge, et kaupleja annab vaid võimaluse tutvuda andmetega, mille on garantii kohta esitanud tootja?

3. Kas tootja antud garantii olemasolu ja tingimuste kohta direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punkti m alusel esitada tulev teave peab sisaldama samu andmeid, mida on garantii kohta nõutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiivi 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT 1999, L 171, lk 12; ELT eriväljaanne 15/04, lk 223; edaspidi „direktiiv 1999/44“) artikli 6 lõikes 2, või piisab vähematest andmetest?

Viidatud liidu õigusnormid

ELTL artikkel 169

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 38 ja artikli 52 lõike 1 teine lause

Direktiivi 2011/83 põhjendused 4, 5 ja 7 ning artikli 2 punkt 14, artikkel 4, artikli 5 lõike 1 punkt e ja lõige 3 ning artikli 6 lõike 1 punkt m

Direktiivi 1999/44 artikli 6 lõige 2

Viidatud riigisisese õigusnormid

Kõlvatu konkurentsi vastase seaduse (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, edaspidi „UWG“) §-d 3, 3a ja 8

Tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) § 312a lõige 2, § 312d lõike 1 esimene lause, § 434 lõige 1 ja § 479 lõige 1

Tsiviilseadustiku rakendusseaduse (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, edaspidi „EGBGB“) artikli 246 lõike 1 punkt 5 ja lõige 2 ning artikli 246a § 1 lõike 1 esimese lause punkt 9

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Pooled konkureerivad omavahel taskunugade veebipõhise müügi turul.
- 2 Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja (edaspidi „kostja“) pakkus veebiportaalis Amazon müügiks Šveitsi tootja taskunuga Victorinox. Amazoni veebiportaali pakkumise veebisait ei sisaldanud teavet pakutud taskunoale kostja või kolmanda isiku poolt antud garantii kohta, kuid alapealkirja „Tehniline lisateave“ all oli link nimetusega „Kasutusjuhend“. Lingile klõpsamisel avanes Amazoni veebiportaali käitaja serverisse salvestatud kaheleheküljeline dokument, mis sisaldas taskunoa

tootja kujundatud ja sõnastatud tooteinfolehte. Selle teisel leheküljel oli viide niinimetatud Victorinox-garantiile:

Victorinox-garantii laieneb tähtajatult igale materjali- ja tootmisveale (elektroonika puhul on garantiitähtaeg 2 aastat). Garantii ei hõlma tavapärase kulumise või asjatundmatu kasutamise tagajärjel tekkinud kahju.

- 3 Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses (edaspidi „hageja“) leiab, et sellega ei ole kostja esitanud piisavat teavet taskunoale antud garantii kohta. Sellele tuginedes esitas ta kostja vastu rikkumise lõpetamise hagi.
- 4 Esimese astme kohtus rahuldamata jäetud hagi rahuldati apellatsioonikohtus. Apellatsioonikohtult menetlusloa saanud kassatsioonkaebusega palub kostja jätta esimese astme kohtu otsus jõusse, hageja palub jätta kassatsioonkaebus rahuldamata.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 5 Apellatsioonikohtus leidis, et hagi on põhjendatud, ning tunnistas rikkumise lõpetamise nõude õiguse olemasolu vastavalt UWG §-dele 8, 3 ja 3a koostoimes BGB § 312d lõike 1 esimese lausega ja EGBGB artikli 246a § 1 lõike 1 esimese lause punktiga 9. Müüja kohustus esitada teavet tekib selle mõtte ja eesmärgi kohaselt juba siis, kui kauba pakkumus sisaldab mis tahes vormis viidet garantii olemasolule, nagu see on käesoleval juhul.
- 6 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses oleva kassatsioonkaebuse rahuldamine sõltub sellest, kas hagejal on õigus esitada rikkumise lõpetamise nõue.
- 7 Asjaomane õigus saab olemas olla kõigepealt tingimusel, et kostjal oli kohustus esitada teavet vastavalt BGB § 312d lõike 1 esimesele lausele koostoimes EGBGB artikli 246a § 1 lõike 1 esimese lause punktiga 9.
- 8 BGB § 312d lõike 1 esimese lause kohaselt on kaupljal kauglepingute puhul kohustus anda tarbijale EGBGB artiklis 246a ette nähtud teavet. Vastavalt EGBGB artikli 246a § 1 lõike 1 esimese lause punktile 9 peab kaupleja, kui see on asjakohane, esitama teabe müügijärgse klienditeeninduse, müügijärgse hoolduse ning müügiгарantii olemasolu ja tingimuste kohta.
- 9 Eespool nimetatud sätetega võetakse üle direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkt m ning seega tuleb neid sätteid tõlgendada viidatud sätetega kooskõlas. Saksa õigusnormide tõlgendamisel tuleb arvestada, et direktiivi 2011/83 artikli 4 ja põhjenduse 7 kohaselt on direktiiv 2011/83 eesmärk direktiiviga hõlmatud tarbijakaitse aspektide täielik ühtlustamine. Liikmesriigid ei tohi seega ei säilitada ega kehtestada selles valdkonnas rangemaid ega vähem rangeid sätteid.

- 10 Direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti m kohane teabe esitamise kohustus kehtib nii juhul, kui müügigarantii on andnud kaupleja ise, kui ka juhul, kui garantii pärineb toote tootjalt. Direktiivi 2011/83 artikli 2 punktis 14 määratletud mõiste kohaselt on müügigarantii kaupleja või tootja (garandi) poolt tarbija ees võetud kohustus lisaks oma seadusest tulenevale kohustusele kauba vastavuse tagamise osas hüvitada tarbijale kauba eest makstud hind või asendada või parandada kaup või osutada hooldustöid mis tahes moel, kui kaup ei vasta garantiikirjas sätestatud kirjeldusele või muule vastavusega mitteseotud nõudele või asjakohasele reklaamile, mis on kättesaadav lepingu sõlmimise ajal või selle eel. Seega saab garandiks lisaks kauplejale olla ka tootja.
- 11 Vastamine Saksa kohtupraktikas ja õiguskirjanduses vaieldavale küsimusele, kas direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punktis m sätestatud teabe esitamise kohustuse tekitab ainuüksi juba tootja antud garantii olemasolu, sõltub artikli 6 lõikes 1 sisalduva lauseosa „kui see on asjakohane“ tähendusest.
- 12 Direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti m sõnastus lubab mõlemat tõlgendust, kuna lauseosaga „kui see on asjakohane“ võib mõeldud olla „juhul kui garantii on olemas“ või „olenevalt kaupleja pakkumuse sõnastusest“.
- 13 Õigusnormi kontekst võiks toetada järeldust, et garantiid peab olema kaupleja pakkumuses mainitud.
- 14 Direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punktis m nimetatakse garantiid seoses müügijärgse hooldusega. Kuna müügijärgse hoolduse kohta tuleb teavet anda vaid juhul, kui see on lepingu ese või vähemasti siis, kui lepingu sõlmimisel pakub müüja seda tasulise lisateenusena, siis võib ka garantii puhul eeldada, et garantiid peab olema pakkumuses mainitud.
- 15 Peale selle puudutab direktiivi 2011/83 artikli 6 lõikes 1 kauplejale pandud teabe esitamise kohustus põhimõtteliselt vaid lepinguga vahetult seotud asjaolusid, mitte aga tarbija ja kolmandate isikute vahelisi õigussuhteid. Seega võiks ka direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti m tõlgendada kitsendavalt ja asuda seisukohale, et kaupleja peab müügijärgse hoolduse ja garantii seostama lepinguga vähemasti konkludentselt, viidates sellele lepingu üle peetavatel läbirääkimistel või osutades garantii olemasolule oma pakkumuses.
- 16 Direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti m eesmärk ei räägi üheti mõistetavalt ühe ega teise tõlgenduse kasuks.
- 17 Järeldust, et piisav on ainuüksi tootja antud garantii olemasolu, toetab see, et vastavalt direktiivi 2011/83 artiklile 1 koostoimes põhjendustega 4, 5 ja 7 on direktiivi eesmärk saavutada kõrge tarbijakaitse tase, tagades tarbijate teavitamise ja kaitstuse kauplejatega tehingute tegemisel. Peale selle on tarbijakaitse liidu poliitikas sätestatud ELTL artiklis 169 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 38. Põhjalikule teabele tuginedes peab tarbijal olema võimalik – ka piiriüleseid – pakkumusi omavahel paremini võrrelda ning kaaluda lepingu tegemise kasuks ja kahjuks rääkivaid aspekte, et teha kaalutletud otsus.

- 18 Teiselt poolt ei tulene tarbijakaitsest imperatiivset nõuet, et kauplejale tuleb panna kohustus viidata asjaoludele, mis võivad ostjale kasuks tulla, näiteks tootja antud garantiile, mida kaupleja ise konkrentsis ei kasuta.
- 19 Peale selle tuleb direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti m tõlgendamisel meeles pidada, et kauplejate põhiõigusi ei tohi ebaproportsionaalselt piirata.
- 20 Direktiivi 2011/83 põhjenduse 4 kohaselt tuleb tagada tasakaal kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtjate konkrentsivõime vahel ning seejuures säilitada Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 16 tagatud ettevõtlusvabadus. Põhiõiguste harta artikli 52 lõike 1 teise lause kohaselt võib proportsionaalsuse põhimõtet arvestades piiranguid seada üksnes juhul, kui need on vajalikud ning vastavad tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.
- 21 Kauplejate kasuks eeldatakse seega, et müüjal endal peab olema võimalik kontrollida, kas tootja antud garantii on kliendiga suheldes eeliseks, mis kaalub üles pakkumuse sõnastamisel tekkiva lisakoormuse, ja jätta lepinguvabaduse raames kauba pakkumuse tegemisel olemasolevale tootja antud garantiile viitamata.
- 22 Kui asuda seisukohale, et müüjal on kohustus esitada teavet juba siis, kui tootja annab kaubale garantii, peaks müüja – teatud juhul märkimisväärse lisakoormusega – uurima iga müüdü toote kohta välja, kas tootja antud garantii on olemas ja millistel tingimustel see kehtib. Seejuures peaks müüja olema pidevalt kursis võimalike muudatustega ja lisama need tarbijale esitatavasse teabesse. Mitmest osast koosneva kauba või teenuse korral on seega võimalik, et paralleelselt kehtib koguni mitu tootja antud garantiid.
- 23 Lisaks võtab müüja juhul, kui tema teave tootja antud garantii kohta ei ole enam ajakohane, märkimisväärse riski vastutuse üleminekuga seoses. Tootja antud garantii kujutab endast üldjuhul ostuesemele iseloomulikku omadust BGB § 434 lõike 1 tähenduses. Kui müüja mainib oma pakkumuses tootja antud garantiid, mida tegelikult (enam) olemas ei ole või nimetatud ulatuses olemas ei ole, kujutab see endast põhimõtteliselt materiaalset puudust (*Sachmangel*) BGB § 434 lõike 1 teise lause punkti 2 ja kolmanda lause tähenduses.
- 24 Sellele esitatakse vastuväide, et ettevõtja peab tootja antud garantiiga seoses esitama teavet vaid ühe täiendava garantii kohta. Selline teabe andmise kohustus on seega veel täidetav ega koorma ettevõtjat ebamõistlikult.
- 25 Direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti m tõlgendamisel tuleb lisaks meeles pidada, et küsimus, mis puudutab müüja kohustust esitada teavet tootja antud garantii kohta, tekib samamoodi nagu tarbijalepingute puhul tavapärase kaubanduses. Vastavalt BGB § 312a lõike 2 sätte koostoimes EGBGB artikli 246 lõike 1 punktiga 5 ja lõikega 2, mis võtavad üle direktiivi 2011/83 artikli 5 lõike 1 punkti e ja lõike 3, tuleb ka selliste tehingute puhul – välja arvatud esmatarbekaupade ost – tarbijat garantiidest teavitada. Tavapärase kaubanduses

tekib seda enam küsimus, kuidas peab näiteks jaekaupmees esitama iga pakutava toote puhul teavet tootja antud garantii tingimuste kohta, ilma et tal tekiks ebamõistlikku koormust.

- 26 Seda arvestades peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kohaseks tõlgendada direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti m nii, et ainuüksi tootja antud garantii olemasolu ei tekita veel teabe esitamise kohustust.
- 27 Juhul kui esimesele eelotsuse küsimusele tuleb vastata eitavalt, tekib küsimus, kas direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punktis m sätestatud teabe esitamise kohustuse tekitab ainuüksi juba tootja antud garantii mainimine kaupleja pakkumuses või tekib see kohustus siis, kui tootja antud garantii olemasolu mainimine on tarbijale ilma pikemata selge. Samuti on küsitav, kas teabe esitamise kohustus on olemas ka juhul, kui tarbijale on ilma pikemata selge, et kaupleja annab vaid võimaluse tutvuda andmetega, mille on garantii kohta esitanud tootja.
- 28 Kui oma kaupa reklaamides viitab kaupleja tootja antud garantiile, tekib tal madalama astme kohtute praktika kohaselt teabe esitamise kohustus vastavalt direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punktile m.
- 29 Küsitav on seevastu, kas kauplejal tekib teabe esitamise kohustus ka siis, kui ta oma kaupa reklaamides tootja antud garantiid esile ei too. Direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punktist m ei nähtu üheti mõistetavalt, millises vormis ja millises ulatuses peab olema kõnealusele garantiile viidatud, et tekiks teabe esitamise kohustus.
- 30 Käesolevas asjas võiks apellatsioonikohtuga nõustudes lähtuda sellest, et asjaolu, et tootja antud garantii olemasolu on pakkumuses mis tahes vormis mainitud, ilma et seda oleks reklaami eesmärgil esile toodud, on piisav, et tekitada kohustust viidata selle garantii tingimustele.
- 31 Teiselt poolt võiks teabe esitamise kohustuse tekkimine eeldada tootja antud garantii olemasolu mainimist tarbija jaoks ilma pikemata arusaadaval viisil, milles võib aga kahelda, kui garantii olemasolu on mainitud nimetust „Kasutusjuhend“ kandva lingitud dokumendi teisel leheküljel.
- 32 Lisaks on küsitav, kas kauplejal on kohustus esitada teavet, kui tarbija jaoks on arusaadav, et teave tootja antud garantii kohta ei pärine mitte kauplejalt, vaid tootjalt.
- 33 Juhul kui direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punkti m kohane teabe esitamise kohustus on olemas, tekib lõpuks küsimus, mida peab teave sisaldama.
- 34 Üks seisukoht, mida toetas ka apellatsioonikohus, näeb ette, et teabe esitamise kohustuse sisulise ulatuse kindlaksmääramiseks võib tugineda BGB § 479 lõikele 1.

- 35 BGB § 479 lõike 1 teise lause kohaselt tuleb garantii kohta antavas teabes märkida, et tarbijal on seadusjärgsed õigused, et garantii neid õigusi ei kitsenda, samuti tuleb esitada garantii sisu ning olulised andmed, mida on vaja garantii alusel nõuete esitamiseks, eelkõige garantii kehtivusaeg ja territoriaalne kohaldamisala ning garantii andja nimi ja aadress. Selle sättega on üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiivi 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta artikli 6 lõige 2.
- 36 Teise seisukoha kohaselt ei pea direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punkti m kohane lepingueelne teave hõlmama kõiki andmeid, mille esitamist garantii kohta on nõutud direktiivi 1999/44 artikli 6 lõikega 2. Küsimus, millised andmed on selle asemel vajalikud, vastatakse erinevalt.

TÖÖDOKUMEN